

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: J. K.,
bytem
.....

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2018, č.j. 755 603 7907/48091-RA

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2018, č.j. 755 603 7907/48091-RA **se z r u š u j e**
a věc **s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 24. 1. 2018 podanou původně ke Krajskému soudu v Ostravě brojila žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2018, č. j. 755 603 7907/48091-RA

(dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto o námitkách žalobkyně ze dne 2. 11. 2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 10. 2017, č.j. R-20. 12. 2017 – 428/755 603 7907 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná rozhodla o odnětí invalidního důchodu ode dne 1. 10. 2017 pro nesplnění podmínky invalidity ve smyslu § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) a s přihlédnutím k čl. 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004. Podkladem pro prvostupňové rozhodnutí byl posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě (dále jen „OSSZ v Ostravě“) ze dne 24. 7. 2017, podle něhož žalobkyně od tohoto dne nebyla uznána invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 10%.
3. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 1. 2018, č.j. 18 Ad 4/2018 -6 byla věc postoupena k vyřízení Krajskému soudu v Brně jako soudu místně příslušnému.

II. Napadené rozhodnutí

4. V námitkovém řízení žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek. Jelikož pro ČR nebyla v příloze VII. nařízení (ES) č. 883/2004 uznána žádná shoda s předpisy jiných členských států ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity ve smyslu čl. 46 odst. 3 nařízení (ES) č. 883/2004, bylo posouzení otázky invalidity provedeno výhradně podle českých právních předpisů.
5. Žalovaná nechala vypracovat nový posudek o invaliditě svým lékařem ze dne 8. 1. 2018, v němž byl přezkoumán závěr posudkového lékaře OSSZ v Ostravě s následujícími závěry. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bylo shledáno zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E položka 1b přílohy k vyhl. o posuzování invalidity, tzn. stav po mikrozákroku náhrady meziobratlové ploténky C4/5 a C5/6 při absenci neurologické symptomatologie. Lékař žalované dospěl k závěru, že zdravotní stav se k datu posouzení v námitkovém řízení výrazně nezměnil a je možno ho považovat za stabilizovaný na stávající úrovni. Ostatní onemocnění nebyla shledána jako posudkově významná.
6. Posudek lékaře žalované tedy potvrdil závěry OSSZ v Ostravě v plném rozsahu s tím, že žalobkyně není ode dne 24. 7. 2017 invalidní. Z uvedených důvodů byly námitky žalobkyně zamítnuty a prvostupňové rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu bylo potvrzeno.

III. Žaloba

7. Ve své žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně shrnula průběh předchozích řízení a vyjádřila svůj nesouhlas s hodnocením otázky invalidity. Po operaci krční páteře není schopna vykonávat soustavnou práci a odnětím invalidního důchodu byla překvapená. V SR byla opakovaně přehodnocená Sociální poisťovnou Bratislava.

8. Poukázala na posudková hodnocení na Slovensku hospitalizace v dubnu 2017 a v říjnu 2017 (neurologie). Podle svého přesvědčení není schopna pracovat a její zdravotní stav není stabilizovaný.
9. Žalobkyně požádala o přezkoumání svého zdravotního stavu, protože nesouhlasí s posouzením OSSZ v Ostravě ani v námitkovém řízení. Doložila zprávy od neurochirurga, podle níž je pooperační stav jen mírně zlepšený, jakož i zprávu z algeziologické ambulance, kde jí byla doporučena léčba opiem pro chronické bolesti.
10. Z uvedených důvodů navrhla žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované a replika žalobkyně

11. Ve svém vyjádření k žalobě ze dne 5. 3. 2018 žalovaná shrnula průběh správního řízení a obsah napadeného rozhodnutí a uvedla, že navrhuje provedení důkazu posudkem Posudkové komise MPSV. Rozhodnutí žalovaná ponechala na úvaze soudu.
12. Žalobkyně zaslala soudu své vyjádření ze dne 13. 4. 2018, k němuž přiložila další lékařské zprávy z foniatrické ambulance, pneumologie, imunologické a urogynekologické zprávy. Vyjádřila svůj souhlas s rozhodnutím bez nařízení ústního jednání.

V. Správní spisy a posudek PK MPSV

13. Ze správního spisu OSSZ v Ostravě a dávkového spisu žalované krajský soud zjistil následující skutečnosti.
14. Žalobkyni byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně na základě posudku OSSZ v Ostravě ze dne 12. 7. 2016, kde bylo jako den vzniku invalidity stanoveno datum 5. 10. 2015 (den následující po ukončení nemocenské). Pokles pracovní schopnosti byl hodnocen podle kapitoly XIII, odd. A, položky 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity – pokles pracovní schopnosti 35 %. Rozhodnutím žalované ze dne 5. 9. 2016 byl přiznán žalobkyni ode dne 5. 10. 2015 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
15. Z dávkového spisu žalované vyplývá, že rozhodnutím Sociální poisťovni Bratislava byl žalobkyni přiznán invalidní důchod ve výši 135,70 EUR, neboť žalobkyně byla uznána posudkem lékaře téže organizace jako invalidní ode dne 5. 10. 2015, přičemž pokles pracovní schopnosti činil 45 %. Podle posudku Sociální poisťovni Bratislava ze dne 7. 4. 2017 již byla žalobkyně posouzena tak, že od tohoto dne není invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti činil pouze 35 %.

16. Na základě kontrolní lékařské prohlídky na OSSZ v Ostravě ze dne 24. 7. 2017 byl rovněž shledán zánik invalidity žalobkyně. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla hodnocena podle kapitoly XIII, oddíl E položka 1b přílohy k vyhl. o posuzování invalidity s tím, že pokles pracovní schopnosti činil pouze 10% .
17. Krajský soud nechal dále v soudním řízení vypracovat posudek PK MPSV, pracoviště v Brně ze dne 6. 9. 2018. Z předmětného posudku vyplývá, že komise zasedala ve složení předsedkyně komise a dalšího lékaře z oboru neurologie, jakož i tajemnice komise. Žalobkyně nebyla jednání PK MPSV přítomna.
18. PK MPSV vycházela ve svém posudku z doložené zdravotní dokumentace včetně lékařských zpráv, které žalobkyně přiložila k žalobě pro účely soudního řízení, jakož i dalších nálezů (lékařské zprávy ze Sociálnej poisťovny Bratislava ze dne 15. 1. 2016 a ze dne 7. 4. 2017, propouštěcí zprávy z neurologické hospitalizace v období 20. 4. – 25. 4. 2017 a z období 10. 10. – 16. 10. 2017, neurologické nálezy MUDr. F., plicní nálezy, oční nálezy, urologické nálezy).
19. V posudkovém hodnocení PK MPSV zdůraznila, že potíže posuzované s páteří jsou dlouhodobé. Po operačním řešení v prosinci 2015 (náhradě disků obratlů C4/5 a C 5/6) došlo následně uznání invalidity v prvním stupni. Po neurologické hospitalizaci v dubnu 2017 dominovala v obrazu zdravotního stavu porucha statodynamiky páteře s kořenovým syndromem C6, C7 vpravo i s akrálním motorickým deficitem s postižením zejm. jemné motoriky, byla také přítomna porucha dynamiky bederní a křížové páteře, paravertebrální spasmus. Přes nasazenou léčbu kortikoidy zůstala těžká porucha statodynamiky krční páteře, akrální postižení pravé horní končetiny. PK MPSV konstatovala, že při neuznání invalidity při kontrole 24. 7. 2017 neměl lékař OSSZ v Ostravě k dispozici nálezy z některých kontrol. Porucha statodynamiky páteře s paravertebrálními svalovými spasy byla přítomna i v říjnu 2017.
20. PK MPSV dospěla ve svém posudkovém hodnocení k závěru, že šlo u žalobkyně o onemocnění páteře s poruchou statodynamiky páteře, projevy kořenového dráždění a spasmus paravertebrálního svalstva. Šlo o postižení páteře se středně těžkým funkčním postižením, ale nešlo o onemocnění páteře s těžkým funkčním postižením, nebyl přítomen trvale funkčně významný neurologický nálezy a nebyly přítomny poruchy svěračů. Posuzovaná trpěla bolestmi kloubů při degenerativních změnách, nebyla přítomna závažná omezení hybnosti kloubů. Onemocnění štítné žlázy, astma bronchiale ani gastroesofageální reflux či oboustranná nedoslýchavost neměly zásadní dopady na pracovní schopnost žalobkyně.
21. Podle PK MPSV bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o postižení páteře se středně těžkým funkčním postižením, dále posuzovaná trpěla bolestmi kloubů při degenerativních změnách, nebyly přítomny závažná omezení hybnosti kloubů, přičemž toto postižení bylo kvalifikováno podle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1c přílohy k vyhl. o posuzování invalidity. Odlišnost posudkového hodnocení od posudků OSSZ v Ostravě a lékaře žalované PK MPSV

odůvodnila tím, že tato kvalifikace lépe odpovídá zjištěnému funkčnímu stavu. K datu vydání napadeného rozhodnutí činil pokles pracovní schopnosti žalobkyně 35 %.

22. Se zjištěným zdravotním stavem byla žalobkyně schopna vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti a byla schopna rekvalifikace na vhodnou práci.

VI. Posouzení věci krajským soudem

23. Napadené rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s. ř. s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex offio), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalované.
24. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 29. 3. 2019 za účasti zástupkyně žalované a v omluvené nepřítomnosti žalobkyně. Při jednání krajský soud shrnul obsah soudního a správního spisu žalované a dále provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 6. 9. 2018. Jelikož účastníci nenavrhovali provedení dalších důkazů, krajský soud ukončil dokazování ve věci a po slyšení konečného návrhu žalované po přerušení jednání vyhlásil rozsudek.
25. Žaloba je **důvodná**.
26. Úvodem je třeba poznamenat, že právní úprava koordinace důchodových dávek obsažená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 883/2004 (dále jen „nařízení č. 883/2004“) vychází z toho, že záleží na tom, zda je konstrukce nároku na dávku v invaliditě podle právních předpisů členského státu závislá na dosažené době pojištění či nikoliv. Citované nařízení v čl. 44 a násl. rozlišuje jednotlivé případy invalidity podle toho, zda pracovník podléhal výhradně právním předpisům, podle nichž je výše dávek nezávislá na délce dob pojištění (tzv. „právní předpisy typu A“) nebo výhradně právním předpisům, podle nichž výše dávek závisí na délce dob pojištění (tzv. „právní předpisy typu B“), nebo právním předpisům obou těchto typů.
27. Podle přílohy VI nařízení č. 883/2004 je v České republice na délce dob pojištění nezávislý pouze plný invalidní důchod pro osoby, jejichž úplná invalidita vznikla před dosažením osmnácti let a které nebyly po požadovanou dobu pojištěny podle § 42 ZDP. Dle zmíněné přílohy VI neobsahovala slovenská právní úprava v rozhodné době žádné právní předpisy, které by upravovaly dávky v invaliditě nezávislé na délce doby pojištění. Proto je třeba vycházet z toho, že čl. 46 odst. 3 citovaného nařízení v dané věci neaplikuje, neboť jak plyne z přílohy VII tohoto nařízení, shoda mezi právními předpisy České republiky a Slovenské republiky o podmínkách týkajících se stupňů invalidity nebyla potvrzena. Rozhodnutí slovenské Sociální pojišťovny týkající se stupně invalidity stěžovatelky tedy není pro žalovanou závazné. Orgány sociálního zabezpečení České republiky proto posuzují invaliditu a její stupeň podle českých právních předpisů, a může tedy nastat situace, že osoba, která pracovala ve více členských státech Evropské unie, nemusí mít nutně nárok na dávku v invaliditě od všech těchto států, neboť definice invalidity se v členských státech nemusí shodovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2009, č. j. 6 Ads

- 10/2009 - 37, č. 1845/2009 Sb. NSS, či ze dne 10. 11. 2010, č. j. 6 Ads 58/2010 - 178, které se ovšem vztahují ještě k úpravě obsažené v nařízení Rady (ES) č. 1408/71).
28. Česká vnitrostátní právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
29. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
30. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz). Jsou-li v posudkových hodnoceních zdravotního stavu rozpory, může je krajský soud v rámci doplňování zjišťování skutkového stavu řešit i porízením tzv. srovnávacího posudku PK MPSV (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013-22, přístupný na www.nssoud.cz). Rozhoduje-li pak žalovaná o odnětí určité dávky, musí v odůvodnění svého rozhodnutí jednoznačně vysvětlit, proč příjemce dávky již nesplňuje podmínky, na základě kterých mu byla dávka

přiznána (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, čj. 4 Ads 14/2009-37, přístupný na www.nssoud.cz).

31. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatoční náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti.
32. Krajský soud v posuzované věci vycházel z toho, že jde o řízení ve věci odnětí invalidního důchodu, a proto klíčovou úlohu hraje vyhodnocení genealogie vývoje zdravotního stavu žalobkyně. Posudkové hodnocení orgánů lékařské posudkové služby musí být v těchto věcech úplné a zcela přesvědčivé, neboť jde o zásah do nabytých práv žalobkyně a zároveň odnětí dávky znamená snížení jejího sociálního statusu a komplikaci její sociální situace.
33. Krajský soud vyhodnotil skutkový stav zjištěný ze správního spisu v kontextu s posudkovými hodnoceními vyplývajícími z posudků OSSZ v Ostravě, lékařky žalované v námitkovém řízení a konečně zejména posudku PK MPSV ze dne 6. 9. 2018. Přihlížel přitom i k paralelně vypracovaným posudkovým hodnocením v SR (posudky Sociální poistovni Bratislava ze dne 15. 1. 2016 a ze dne 7. 4. 2017). Ze srovnání uvedených posudkových hodnocení vyplývá, že rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla ve správním řízení před žalovanou hodnocena oběma posudky totožně jako postižení podřaditelné pod kapitolu XIII, oddíl E položka 1b přílohy k vyhl. o posuzování invalidity s mírou poklesu pracovní schopnosti ve výši 10 %.
34. Posudek PK MPSV splňuje všechny formální náležitosti vyžadované právní úpravou obsaženou ve vyhlášce č. 359/2009 Sb., zejm. složení komise s přihlédnutím k dominantnímu zdravotnímu postižení žalobkyně (členem byl odborný neurolog). Zároveň měla PK MPSV k dispozici relevantní lékařské zprávy včetně těch, které žalobkyně předložila soudu. Z hlediska podkladů lze tedy považovat předmětný posudek za úplný. Krajský soud má za to, že posudek PK MPSV úplně a přesvědčivě zdůvodnil, v čem spočívá dopad zdravotního postižení žalobkyně na její pracovní schopnost. Odlišné posouzení od lékaře OSSZ v Ostravě i lékaře žalované je zdůvodněno zejm. tím, že PK MPSV měla k dispozici více relevantních lékařských zpráv. Posudek PK MPSV na rozdíl od hodnocení lékaře žalované v námitkovém

řízení nekonstatoval stabilizaci zdravotního stavu. Proto PK MPSV hodnotila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jako závažnější zdravotní postižení podle kvalifikace podle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1c přílohy k vyhl. o posuzování invalidity, a míru poklesu pracovní schopnosti stanovila na 35 %.

35. Je třeba na okraj věci připomenout, že i poslední doložený posudek Sociální poistovni Bratislava ze dne 7. 4. 2017, který sice neuznal žalobkyni invalidní podle slovenských právních předpisů, dospěl k závěru o srovnatelném poklesu pracovní schopnosti žalobkyně jako PK MPSV (tzn. 35 %).
36. Vzhledem k tomu, že ani žalovaná proti závěrům předmětného posudku PK MPSV nic nenamítala a nenavrhla další doplnění dokazování, krajský soud vyhodnotil tento důkaz jako stěžejní podklad pro posouzení otázky invalidity žalobkyně, neboť jej shledal jako úplný, celistvý a zcela přesvědčivý, na rozdíl od posudku OSSZ v Ostravě a na něho navazujícího posudku lékaře žalované v námitkovém řízení.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

37. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu jako důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
38. V dalším řízení je žalovaná povinna vydat ve věci žádosti o přiznání invalidního důchodu žalobkyně nové rozhodnutí o námitkách ve smyslu § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, tedy prvostupňové rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu zrušit a řízení v této věci zastavit. Žalovaná bude v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něho vycházet při novém posouzení žádosti. Zároveň nepochybně bude její povinností rozhodnout o doplatku invalidního důchodu za dobu, kdy byla žalobkyně v důsledku odnětí invalidního důchodu z českého systému důchodového pojištění tuto dávku nepobírala, ačkoliv byla invalidní v prvním stupni invalidity.
39. O náhradě nákladů řízení (výrok II.) krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, avšak žádnou náhradu nákladů řízení nepožadovala a vzhledem k obsahu spisu je zřejmé, že jí žádné náklady se soudním řízením nevznikly. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ex lege.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. března 2019

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.